

Més que un club Jaume Llopis

Futbol i empresa

DIRECTIU • Va ser directiu amb Josep Lluís Núñez però l'any 1981 va estar a punt de presentar-li una moció de censura. També va plegar de la junta de Joan Gaspart. **EL BARÇA ACTUAL** • És un ferm defensor del model de la Masia i de l'estil de joc. Pel que fa a la gestió, considera que s'estan fent les coses molt bé perquè la marca Barça és admirada i respectada arreu

Sergi de Juan
BARCELONA

Jaume Llopis té dues grans passions. El futbol, i més concretament el Barça, i el món de l'empresa. Durant 33 anys de la seva vida ha estat dirigint companyies i entre els múltiples càrrecs que ha ocupat hi ha el de president de Moulins, director de Norclé Espanya o conseller delegat del grup Bergos. Des del 2002 es dedica plenament a la docència, com a professor de l'escola de negocis Iese, al marge d'escriure llibres i articles, formar part de diversos consells d'administració i fer conferències arreu del món. Aquestes activitats, però, no l'ha allunyat de la seva altra gran passió i als 71 anys continua divertint-se jugant a futbol amb els veterans del Barça, amb els quals també s'entrena els dimarts i els divendres.

La vinculació amb el Barça li ve de jove i com molts culers per vincles familiars. "El meu pare als deu anys em va fer soci. Ja anava al camp de les Cortes. Quan tenia cinc o sis anys el meu pare em portava amb el cotxe a Vallvidrera a la concontracció del Barça. Jo baixava amb els jugadors al camp de les Cortes amb el Mariano González, que era amic del meu pare, el Manchón, el Kubala, i després em deixava a la cadira de fusta i de vimet de la tribuna i m'esperava que arribés el meu pare." El Barça va dir-li que jugaria amb el juvenil B però en no compartir la decisió va decidir marxar al Santis. Poc després l'Eix el va cridar per fer-li una prova i se'l van quedar. Durant l'any que hi va estar va compartir habitatge amb Eulogio Martínez, però la falta de minuts i el fet d'estar estudiant la carrera d'econòmiques van provocar que tornés a casa per jugar amb l'Hospitalet. Amb una oferta per jugar al que ara es coneix com el PSG per posteriorment fer el doctorat a la Sorbona, un amic li va comentar que faria el màster a l'Iese. "En aquells moments ningú no sabia que era exactament això, però ho vaig preguntar i em van dir que era una cosa amb la qual quan acabes tens feina segur", ironitza. Llavors va recomençar a marxar a França per quedar-se i, malgrat que va intentar continuar jugant a futbol, la duresa i l'oxidació dels estudis van fer que hagués de penjar les botes professionalment. El més guanyava un directiu d'èxit.

Jaume Llopis ha estat un directiu empresarial d'èxit però mai no ha deixat de jugar a futbol ■ i. v.

L'anècdota

Per entendre com era Gaspart, Llopis explica que el president va decidir que viatgés a Galatzaray una vegada amb l'equip. Van guanyar i Gaspart va dir que portava sort a l'equip. A partir d'aquell moment va fer molts viatges amb l'equip, fins que va caure derrotat a Leverkusen a Europa. Després d'això, va desaparèixer en les expedicions del primer equip.

Directiu amb Josep Lluís Núñez

En les eleccions de l'any 1978, Jaume Llopis anava en l'equip de Nicolau Casaus. Una "aliança secreta que ningú coneixia" entre Núñez i Casaus donaria el triomf al constructor davant de Ferran Arño, que era el favorit. "Jo vaig quedar-me com a responsable del Barça Atlètic. En aquella època viatjava molt però em dedicava moltíssim a l'equip, anava amb ells a l'autocar, els pagava diners. Però aviat vaig veure detalls que no em van agradar i vaig plegar perquè Núñez deia que jo em volia convertir en l'Arño del vestidor del Barça Atlètic. Llavors em vaig posar a l'oposició." L'any 1981 va intentar una moció de censura i tonia compromeses les signatures, però la setmana en què tenia previst presentar-la l'equip, que havia fitxat Schuster poc abans, va fer un gran partit contra l'Atlético de Madrid, que era el líder, el dissabte i el dilluns es va quedar sense alguns suporters. "Sempre depèn del fet que

entri la pilota. Jo, però, sempre vaig voler que guanyés el Barça. Això no ho poden dir tots els que han presentat mocions, i alguns que han estat expresidents", assenyala.

En l'etapa de Joan Gaspart com a president va formar part d'aquella

"Jo sempre vaig voler que guanyés el Barça i això no ho poden dir tots els que han presentat alguna moció"

immensa junta en la comissió de presidència per ajudar Gaspart a prendre decisions "racionals i no tan sentimentals". Aquella comissió només va durar tres o quatre mesos i, veient el caire que agafava la gestió d'aquella directiva, Jaume Llopis també va decidir plegar.

El Barça actual

Considera que està en un bon mo-

ment a tots els nivells i que en els últims anys ha crescut molt. Defensor del model i l'estil de joc, Llopis considera que el creador és Lluís Roig, que Cruyff va apostar clarament per l'estil i que Pep Guardiola el va portar a la sublimació. "L'arribada del Tata també ha estat un encert. Crec que està aportant coses a l'estil." El model de la Masia s'estudia a l'Iese, on preguntem als directius quines de les coses que es fan són aplicables al món de l'empresa. I senten coses. "Des de la formació, la captació de talents, el treball en equip o els valors que s'ensenyen." Jaume Llopis elegia el potencial de la marca Barça perquè és "admirada mundialment", malgrat que no està satisfet amb el patrocini de Qatar, tot i que també perquè el club ha de competir amb jugadors econòmics. També es felicita pel lideratge del club en les xarxes socials, un aspecte que valora sobre manera per la importància que tenen i tindràn en el futur. ■

